

senere er fremkommet paa Tillægsbevillingsloven nogen nærmere Forklaring om Overskudsbeholdningens Anvendelse, ligger ganske simpelt i, hvad jeg allerede tillod mig at antyde igaar, at vi ved Theatret ere midt inde i et løbende Regnskabsaar, som gaar fra 1ste Juli 1874 til 30te Juni 1875, at man endnu ikke vil kunne danne sig en klar og bestemt Forestilling om, hvorledes det Gele stiller sig, inden dette løbende Regnskabsaar ved Theatret er ude, og at det derfor er naturligt, at, forsaavidt nogen Bevilling skulde søges ved Nøgstdagen, vilde denne være at søge paa næste Tillægsbevillingslov. Med Hensyn til hvad den sidste ærede Tale ligeledes nævnte, at Programmet ikke indeholdt Noget, der kunde godtgjøre en Forandring i den oprindelige Plan ved Theaterbygningen, maa jeg henholde mig til, hvad den ærede Ordfører for Mindretallet allerede har udtalt, at der ikke alene senere kom et modificerende Program, men en Kontrakt, og at denne Kontrakt har været forelagt for Folkethinget og er godkendt af dette. I denne Kontrakt er der ikke med et eneste Ord Tale om nogensomhelst Udgift til Inventarium i Theatret med Undtagelse af Tilskuerpladsens. Alt, hvad der angaar den hele Forlyning af Scenen og alle de mangfoldige nye Værelser, der høre dertil, Trappegangene, Jøjerne o. s. v. nævnes der Intet om. Det har derfor, fra det Diæblif, da Kontrakten var godkendt her i det høie Thing, været forudsat af Administrationen ved det kongelige Theater, at alle disse andre Udgifter til Theatrets Montering, Inventarium osv. skulde afholdes af Theatrets Overskudsbeholdning. Der foreligger i Ministeriet fra 1873 gjentagne Indstillinger til Ministeriet fra Theaterbestyrelsen, hvori den saaledes allerede for 2 Aars siden gjør opmærksom paa, at disse nye Inventariegenstande til de mangfoldige nye Værelser i Theatret vilde tilligemed Reparationer af ældre Inventarier og med andre uundgaelige Udgifter beløbe sig til omtrent 70,000 Rbd., af hvilken Marsag Theaterbestyrelsen strax dengang, saa tidligt, overfor Ministeriet gjorde opmærksom paa, at det vilde være meget misligt, af Theatrets Overskudsbeholdning at tage 38,500 Rbd. til Maskineriet, da Theaterbestyrelsen forudsaa, at der deri vilde ligge en meget stor Fare for, at Theatret, naar det skulde tages i Brug, ikke vilde have en tilstrækkelig Sum paa Haanden til dermed paa en fyldestgjørende Maade at montere og drive Theatret. Dette er altsaa en aldeles bestemt Forudsætning, hvorfra Administrationen er gaaet ud, lige fra det Diæblif, da Kontrakten er bleven godkendt her; thi Ingen vil dog let kunne tænke sig, at man ved at tage en ny og saa stor Theaterbygning i Brug som den, vi have faaet, skulde kunne lade sig nøie med de saa og daarlige Inventariesager, der fandtes i den gamle, langt mindre Theaterbygning, og dette har netop ogsaa været Grunden til, at Theaterbestyrelsen har ladet

sig det være magtpaaliggende tidligere at opspare saa mange Penge som muligt og anstafte saa Tid som muligt, for at Pengene kunde være tilrede, naar det nye og større Theater kom med alle de derved forestaaende Udgifter. Naar det ærede Medlem hentyder til, at der blandt Udgifterne paa Post 1, 2 og 3 i Betænkningen over Tillægsbevillingsloven findes adskillige, som aldeles utvilsomt høre til Bygningen som Bygning, maa jeg henholde mig til, hvad jeg bemærkede igaar, at efter Bygningskommissionens og Theaterbestyrelsens omhyggelige Drøftelse var det erklæret for Udgifter, der ikke vedkom Bygningen som saadan, ikke vedkom den afleverede Bygning, men alene vedkom Theatrets økonomiske Drift. Naar fremdeles, som det ærede Medlem udtalte, Overskudsbeholdningen var tilstede ved dette Theateraars Begyndelse, da forholder det sig ganske rigtigt, som han formodede, at der alt da var en hel Mængde Arbejder i Gang, men selvfølgelig vare Regningerne ikke indkomne. Det var dels Arbejder, hvorom der var sluttet Kontrakt, dels Arbejder, som vare bestilte, og som maatte betales efterhaanden, som de leveredes til Theatret. Fra 1ste Juli til 1ste September var der desuden kun et Par Maanedes. Det var jo da en Selvsølge, at de fleste Ting, som skulde være fuldt færdige tilstede den 1ste September, maatte være bestilte iforveien. At adskillige andre Udgifter ere komne, efterat Theatret var afleveret, er en Følge af, hvad jeg ligeledes udvilede igaar, at det var aldeles nødvendigt, absolut uundgaeligt, for at Theatret kunde tages i Brug paa den mest økonomiske Maade, og for at man igjen ad den Vej saa hurtigt, som muligt kunde indvinde den betydelige Indtægt, der skulde veie op overfor de store Udgifter, Theatrets Opførelse og hurtige Tægen i Brug havde maattet kræve.

Sable: Der er under denne Sags Behandling fremdraget nogle Tal, som jeg vil tillade mig at oplyse noget nærmere, da de have deres Betydning med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtigt at gaa ind paa den her omhandlede Bevilling eller ikke. Jeg skal først tillade mig en almindelig Bemærkning om det Grundlag, hvorpaa adskillige ærede Medlemmer have stillet sig. Det er saaledes under denne Forhandling blevet omtalt, at der har været en Tid, da man ventede, at der fra anden Side kunde blive bevilget 400,000 Rbd. til Opførelse af et nyt Theater, og at Staten da kunde slippe med et Tilskud af 100,000 Rbd. Denne hele Tilstand hvilede imidlertid paa et helt andet Grundlag end den Theaterlov, der nu foreligger. Den hvilede nemlig paa den Tanke, at man vilde søge at faae et Tilskud til at faae opført en ny Theaterbygning imod at knytte Theatrets Drift til noget aldeles Bort, saaledes at man altsaa vilde lægge en Servitut paa Staten og paa den Maade faae et